

ทรัพย์สินของทางราชการ แม้จะเสื่อมสภาพ ถ้าลักไป ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

*** การพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการของผู้นั้น และความรู้สึกของสังคมที่มีต่อการกระทำของผู้นั้น ประกอบกับเจตนาในการกระทำโดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของข้าราชการผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ราชการได้รับความเสียหายต่อภาพพจน์ชื่อเสียงหรือไม่

อุทากรณ์

ข้าราชการรายหนึ่งนำครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ออกไปจากบริเวณสำนักงานโดยมิได้รับมอบหมายหรือได้รับอนุญาตจากผู้ใด

ต่อมาผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ถูกรณออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้าราชการรายนี้จึงอุทากรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) โดยอ้างว่าครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์มีอายุการใช้งานกว่า ๑๕ ปีแล้ว

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกรณได้รับราชการมาเป็นเวลานานย่อมทราบที่ต้องปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และรักษาประโยชน์ของทางราชการ การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการ หรือมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาไม่อาจกระทำได้ อีกทั้งวิธีการนำทรัพย์สินดังกล่าวออกไปมีลักษณะปกปิดมิดชิดจึงเป็นกรณีที่มีการไตร่ตรองไว้ก่อนจะทำการขนทรัพย์สินไป

การกระทำของผู้ถูกรณแสดงให้เห็นว่ามีเจตนาชั่วอันเป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจอย่างยิ่ง การกระทำของผู้ถูกรณจึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดผู้ถูกรณออกจากราชการจึงถูกต้องเหมาะสมแก่กรณีแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทากรณ์

กรณีตามอุทากรณ์สรุปได้ว่า การที่ข้าราชการนำทรัพย์สินของราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวแม้ทรัพย์สินดังกล่าวจะเสื่อมสภาพหรือปลดระวางแล้ว พฤติการณ์ก็ยังคงเป็นความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑